

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 160

I Legislatura

Any 1984 (primer període)

Presidència del Molt Honorable Sr. Heribert Barrera

Sessió Plenària núm. 81

Segona reunió,
tinguda divendres 17 de febrer de 1984

SUMARI

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a un quart i dotze minuts d'onze del matí.

*Es passa a tractar de la **presa en consideració de la Proposició de Llei de recerca i innovació tecnològica** (p. 5258).*

*Atès que ni els Grups parlamentaris que han presentat aquesta Proposició de Llei ni els altres no desitgen intervenir, es procedeix a fer-ne la votació (p. 5258). La **Proposició de Llei de recerca i innovació tecnològica** ha estat presa en consideració per unanimitat dels presents (p. 5258).*

*Es passa a tractar del següent punt de l'ordre del dia: **Presa en consideració de la Proposició de Llei de l'Institut Català contra l'atur forçós** (p. 5258).*

El Diputat I. Sr. Padullès, del G. p. del PSUC, en fa el torn a favor (p. 5258).

Els Diputats I. Srs. Luna, del G. p. de Centristes (p. 5262); Alay, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 5262), Garcia, del G. Socialista (p. 5263), i Escudé, del G. p. de Convergència i Unió (p. 5265) intervenen en sengles torns en contra.

*Un cop sotmesa a votació, la **Proposició de Llei de l'Institut Català contra l'atur forçós** és presa en consideració per 89 vots a favor, 1 en contra i cap abstenció (p. 5266).*

*Es passa a tractar del pròxim punt de l'ordre del dia: **Designació d'un membre del Consell d'Administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió** (p. 5266).*

El Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió, pren la paraula per a una qüestió de procediment (p. 5266).

Respon el M. H. Sr. President (p. 5266).

Es procedeix tot seguit a fer la votació nominal i secreta (p. 5266).

Un cop fet l'escrutini, el M. H. Sr. President llegeix el resultat de la votació: Sr. Joan Sabata, 84 vots; I. Sra. Concepció Ferrer, 1 vot, i 14 paperetes en blanc (p. 5266).

El M. H. Sr. President fa avinent que, atès que el quòrum necessari no ha estat assolit, no ha estat possible de nomenar, tampoc aquest cop, el membre del Consell d'Administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió (p. 5266).

Es passa a tractar de la Presa en consideració de la Proposta de Proposició de Llei sobre els treballadors afectats per la suspensió o rescissió de contractes de treball com a conseqüència de les inundacions del novembre del 1982.

El Diputat I. Sr. Padullés, del G. p. del PSUC, en fa el torn a favor (p. 5266).

Un cop sotmesa a votació, la dita Proposta de Proposició de Llei sobre els treballadors afectats per la suspensió o rescissió de contractes de treball com a conseqüència de les inundacions del novembre del 1982 és presa en consideració per unanimitat dels presents (p. 5267).

El M. H. Sr. President proposa a les I. Sres. Diputades i als I. Srs. Diputats una modificació de l'ordre del dia (p. 5267).

El Diputat I. Sr. Ribó, del G. p. del PSUC, intervé per a una qüestió d'ordre (p. 5267). Respon el M. H. Sr. President. Pren la paraula també per a una qüestió d'ordre el Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió (p. 5267). Respon el M. H. Sr. President (p. 5267).

Se suspèn la sessió a les dotze i sis minuts del migdia i es reprèn quan manquen dos minuts per a un quart d'una del migdia.

El M. H. Sr. President intervé per a una qüestió de procediment (p. 5268).

La sessió se suspèn quan manca un minut per a un quart d'una del migdia.

La sessió es reprèn a un quart i dotze minuts d'onze del matí. Precedeix el President del Parlament, M. H. Sr. Heribert Barrera, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i el Lletrat Sr. Ferret.

Al banc del Govern seu el President de la Generalitat, acompanyat dels H. Srs. Consellers Adjunt a la Presidència, de Governació, d'Economia i Finances, de Cultura, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i de Treball.

Presa en consideració

de la Proposició de Llei de recerca i innovació tecnològica

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió. Després de les modificacions de l'ordre del dia acordades ahir, el primer punt, ara, és la presa en consideració de la Proposició de Llei de recerca i innovació tecnològica, presentada per tots els Grups parlamentaris.

El Govern, no havent manifestat —segons la informació que tinc— el seu criteri, no hi ha cas, doncs, per procedir a la lectura d'aquest criteri, i comencem, doncs, amb el debat. És que els Grups que han presentat la Proposició han designat un Diputat que els serveixi de Portaveu en el debat per defensar la Proposició? (Pausa.) No hi ha hagut cap designació; per tant, considerem que no hi ha torn a favor. Evidentment, suposo que no hi ha torn en contra per part de ningú.

Aleshores, podem passar directament a les intervencions dels Grups. Com saben, els Grups que no han participat en els debats —per tant, en aquest cas tots els Grups— poden intervenir per un temps de deu minuts, indicant el seu punt de vista.

Seguint l'ordre establert, el Grup de Centristes desitja intervenir? (Pausa.) No. El Grup d'Esquerra Republicana, desitja intervenir? (Pausa.) No. El Grup Mixt? (Pausa.) Tampoc. El Grup del Partit Socialista Unificat, tampoc; el Grup Socialista, tampoc; el Grup de Convergència i Unió, tampoc. És a dir que no hi ha intervencions dels Grups, i com que l'opció ha estat donada, tampoc hi haurà explicació de vot.

Aleshores, podem passar directament a la votació amb l'esperança de tenir quòrum.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb la presa en consideració de la Proposició de Llei de recerca i in-

novació tecnològica, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La presa en consideració ha estat acordada per unanimitat dels presents.

La Mesa, d'altra banda, havia fet un recompte i havia constatat que hi havia quòrum.

Presa en consideració

de la Proposició de Llei de l'Institut Català contra l'Atur Forçós

Bé, passem, doncs, al següent punt de l'ordre del dia, que és la presa en consideració de la Proposta de Proposició de Llei a presentar davant la Mesa del Congrés dels Diputats sobre els treballadors afectats per la suspensió o rescissió de contractes de treball com a conseqüència de les inundacions de novembre del 1982... Perdó, m'havia saltat un punt de l'ordre del dia, sí. Excusin-me. Passem, doncs, al segon punt, que és la presa en consideració de la Proposició no de Llei de l'Institut Català contra l'Atur Forçós, presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Crec que tampoc s'ha manifestat criteri del Govern; per tant, tampoc procedeix la lectura, i passem directament al debat amb un torn a favor, del Diputat senyor Padullés, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

El Sr. PADULLÉS: Moltes gràcies. Senyor President, senyores Diputades i senyors Diputats, crec que és bo, abans d'entrar a fer la defensa del que és la Proposició de Llei en el seu articulat, recordar algunes de les coses que motiven la presentació d'aquesta Proposició de Llei, i, alhora, que són la base de per què reclamem a aquesta Cambra el seu suport a la seva presa en consideració.

El mateix títol de la Proposició de Llei, Institut Català de Lluita contra l'Atur Forçós, ja indica de què va. I les xifres que avalen la necessitat de dotar-nos d'un instrument per intervenir en aquest sector són prou esclaridores perquè es tinguin en compte, i que es tinguin en compte, sobretot, per la seva evolució a partir del moment en què es constitueix el Govern de la Generalitat de Catalunya, després de l'aprovació de l'Estatut, és a dir, l'any 1980.

Jo voldria recordar, encara que fos de passada, que el Grup

que avui és el Grup parlamentari de Convergència i Unió va utilitzar durant la campanya electoral de l'any 1980 l'argumentació que, si guanyava l'esquerra, a Catalunya les coses anirien molt malament, que creixeria l'atur, que hi hauria una greu crisi industrial. En aquell moment, a finals del 1980, hi havia a Catalunya 240.338 aturats, dels quals el 62,3% estaven subvencionats, és a dir, tenien un subsidi d'atur. Això, uns mesos després que hi hagués el nou Govern de la Generalitat.

L'any 1981, el desembre, la xifra era de 298.184, amb un 56,2% d'atur subvencionat. El desembre del 1982 era de 373.671 aturats, i les xifres que dona el Conseller de Treball a través del *Full d'Ocupació* que vam trobar ahir a la bústia dona una xifra de 426.411 aturats, però amb un element qualitativament nou i important, i és que la cobertura d'atur ja només arriba al 37,7% d'aquests aturats.

Aquestes són les xifres que avui té l'atur a Catalunya, tot i que, malauradament, en el Govern de la Generalitat no hi ha l'esquerra.

Què s'ha fet contra l'atur, a Catalunya, des que hi ha el Govern de Convergència i Unió? I aquí cal separar el que és la lluita global contra l'atur des de l'òptica de la creació de llocs de treball del que és treballar en el terreny de la gent que està aturada i no subsidiada, per tal de dotar-los d'un lloc de treball, encara que sigui temporal, o d'uns mitjans de subsistència.

Doncs, bé, la Generalitat ha fet algunes coses. Algunes coses, sí que les ha fet. L'any 1981 va destinar una xifra de 800 milions de pessetes; l'any 1982 va destinar una xifra de 2.000 milions de pessetes al que se n'ha dit el Fons d'Ocupació, que és, bàsicament, una quantitat que s'entrega als ajuntaments, previ que els ajuntaments presentin una sèrie d'obres a fer, i es contracta de l'INEM gent que està aturada i no subsidiada perquè facin aquestes obres.

Aquesta quantitat de diner, òbviament, dona feina a molt poca gent. Òbviament, dona feina a molt poca gent. I nosaltres, el Grup parlamentari del PSU, en el debat de pressupostos de l'any 81 i de l'any 82, vam insistir en la necessitat d'ampliar aquesta xifra, però, en canvi, vam trobar-nos que aquesta insistència no va tenir ressò, i, per tant, la xifra va quedar tal com venia en el Projecte de Pressupost del Govern de la Generalitat.

Però arriba l'any 83, el debat de pressupostos de l'any 83, i ens trobem una sorpresa agradable, que hi ha una xifra global de 5.000 milions de pessetes per intervenir, per ajudar els treballadors en atur no subsidiats, dividida en 2.300 milions de pessetes a un quart pla de Fons d'Ocupació, que té les mateixes característiques que he dit abans, dels anys 81 i 82, i 2.700 milions de pessetes, que fan referència a una colla de programes que s'havien de tirar endavant.

Bé. Cal dir que avui, avui, en el ple d'avui, les xifres que hi ha de com s'han tirat endavant aquests programes, de quanta gent s'ha contractat, de quina perspectiva hi ha, avui, l'any 1984, febrer del 84, les xifres oficioses diuen que hi ha 1.500 persones contractades, i que és possible que s'arribi a les 5.000, però d'això no hi ha cap base documental. No hi ha cap argumentació documentada que ens permeti de pensar que la cosa va realment per aquí.

Però, a més a més, aquest pla ha generat una important polèmica a Catalunya, amb participació dels ajuntaments, de les centrals sindicals i dels Grups parlamentaris en aquesta

Cambra —hi va haver una interpellació en l'anterior Ple i hi ha una moció en aquest Ple—, perquè la posada en marxa d'aquests programes ha generat tota una dinàmica perillosa. Perillosa, perquè nosaltres ja vam argumentar, quan vam votar a favor de la quantitat de 5.000 milions de pessetes, que no estaven gens clars els programes, no estava gens clar qui els tiraria endavant i com, i que això podia generar, de fet, una font de clientelisme polític, una utilització partidista d'aquesta quantitat i dels instruments de gestió d'aquesta quantitat, com així s'ha demostrat en la pràctica.

Hi havia nou plans, en aquesta perspectiva dels 2.700 milions de pessetes: una xarxa d'informació i ajut als treballadors sense feina a Catalunya, un ajut a treballadors sense feina amb especials dificultats de col·locació, recuperació forestal, recuperació de jaciments arqueològics, formació bàsica, enquesta de perspectives d'ocupació i elaboració de cens industrials, col·laboració amb entitats sense finalitat de lucre, pla d'ocupació de joves... I, tot això —que no s'ha posat en marxa, que està tot encara en una certa nebulosa, tot i que hi ha algunes concrecions—, ha tingut dificultats des de qui contractava la gent, com se'ls contractava —en alguns casos s'havia hagut d'optar per via de subvencions—, qui presentava projectes —per exemple, sobre el pla de recuperació forestal, sobre el tema de recuperació de jaciments arqueològics—, perquè eren projectes que havien de venir dels diferents Departaments, que quan van ser discutits els pressupostos no vam tenir informació i en la comissió de seguiment que s'ha constituït no s'ha tingut informació d'aquest tema...

I tot això ha portat al que en podríem dir un gran «embolat», en relació amb aquest tema. L'única conclusió que nosaltres en podem treure, després de veure com ha evolucionat, és que s'han constituït unes oficines d'atur arreu de Catalunya, amb unes característiques molt peculiars, amb una espècie de responsable polític una mica recordant l'època de la Guerra Civil a Catalunya, i que, de fet, no han estat instruments seriosos, no ja de lluita contra l'atur, sinó instruments seriosos per ajudar els obrers en atur i no subsidiats.

Davant això, el Grup parlamentari del PSU vam estar discutint què fèiem, i la primera intenció va ser la d'utilitzar el Reglament del Parlament i fer una interpellació seguida d'una posterior moció. Però l'experiència d'aquests tres anys i mig, quasi quatre, d'existència del Parlament, de la pràctica de les interpellacions, de les propostes de moció, de la seva votació i del seu posterior incompliment pel Consell Executiu, ens va portar a pensar que nosaltres havíem d'anar a una altra via que no fos aquesta, sinó que havíem d'anar per la via de fer una proposta positiva per tal de recollir elements positius que hi ha en aquesta iniciativa global, i de traslladar-los a un cos que tingués una base jurídica, és a dir, una llei aprovada pel Parlament de Catalunya, que hi hagués una funcionalitat de la gestió, que hi hagués una garantia de control democràtic, que hi hagués una garantia de participació en l'elaboració de projectes i en el seguiment de l'aplicació d'aquests projectes i, en definitiva, que fos el Parlament qui, en última instància, pogués decidir en relació amb un pla de lluita contra l'atur a Catalunya. Per això nosaltres vam optar per no fer una interpellació i la posterior moció, sinó que vam optar per presentar una proposició de llei.

D'aquesta Proposició de Llei, jo n'haig de dir un parell de

coses, d'entrada. Una és el que fa referència al nom, Institut Català contra l'Atur Forçós. Nosaltres diem el següent. És evident que per lluitar contra l'atur només hi ha una manera, que és crear llocs de treball. Qualsevol actuació en el marc dels treballadors aturats i no subsidiats té cantells d'assistència social, i això no és lluitar eficaçment contra l'atur. Lluitar eficaçment contra l'atur requereix altres mesures que aquest Institut; d'això, en som plenament conscients. Requereix mesures d'aplicació de noves tecnologies, d'ajut de finançament, de reconversió de les empreses, d'ajut a l'exportació, etcètera. Però, en tot cas —i en aquest terreny també hem de dir que el Consell Executiu està molt blanc quant a la seva, diguem-ne, actuació—, en tot cas, nosaltres no podem deixar de banda l'existència d'aquest percentatge tan alt sobre els 421.000 aturats a Catalunya, dels quals hi ha només un 37,7% d'aturats subsidiats, per tal de fer-hi una actuació.

Conscients d'aquestes limitacions, nosaltres, amb aquesta proposta, no anem a crear nous llocs de treball, sinó que anem a intervenir en aquesta franja dels treballadors aturats i no subsidiats.

En relació amb la proposta i el mateix nom, val a dir que l'existència d'aquest Institut ja va ser aprovada en el Parlament de l'època republicana, l'any 33. Es va crear aquest institut amb unes finalitats semblants, amb unes característiques diferents —la situació era, òbviament, diferent—, però el fet que existís aquest nom, que tingués una certa tradició a Catalunya, tant des del punt de vista d'actuació com des del punt de vista legislatiu, a nosaltres ens va semblar que era el millor i que, per tant, havíem de recuperar el nom i l'esperit, i també recuperar un cert context històric que ens aniria molt bé avui a Catalunya.

I, d'altra banda, dir que en el *Diari de Sessions* número 66, pàgina 1752, l'Honorable Conseller de Treball, senyor Rigol, ja parla d'aquest Institut; el que passa és que parla d'aquest Institut, però ell no va portar la llei al Parlament; d'alguna manera, seguint la dinàmica que tenim en aquest Parlament, que s'han aprovat moltes resolucions exigint la presentació de projectes de llei que després no s'han presentat.

Sobre quina base legal nosaltres fem aquesta argumentació? La fem sobre la base de l'article 52 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que diu: «La Generalitat queda facultada per a constituir institucions que fomentin la plena ocupació i el desenvolupament econòmic i social en el marc de les seves competències.» Nosaltres entenem que tota aquesta Proposició de Llei se cenneix exactament i estrictament a quines són les competències, avui, de la Generalitat de Catalunya. I sobre la base d'aquestes competències, i sobre la base de l'article 52 de l'Estatut, nosaltres fem aquesta Proposició.

Què proposem? Proposem, com deia abans, un organisme autònom que racionalitzi l'actuació del Consell Executiu en aquest sector; un organisme que faci una gestió, amb el cost més baix possible, directament i amb la participació dels sectors afectats; que s'hagi d'aprovar en aquest Parlament el pla general d'actuació d'aquest Institut, i que hi hagi un control de la seva actuació a nivell global dels sectors afectats i a nivell comarcal. És, doncs, com a idea general, la proposta d'un fons, la proposta d'un pla d'acció contra l'atur, la proposta d'un organisme per elaborar-lo i gestionar-lo, la participació de la Generalitat, dels ajuntaments, de les centrals sindicals, de les orga-

nitzacions patronals, tant en l'òrgan més alt, en el ple d'aquest Institut, com en els consells que es creïn a cadascuna de les comarques de Catalunya on es creïn aquests consells. És a dir, es tracta de fer efectiva la participació de les centrals sindicals, de la patronal, dels ajuntaments, de la Generalitat, en la lluita contra l'atur —ho repeteixo—, en aquest sector de l'atur no subsidiat. I, a més a més, també, la presència de tots els Departaments de la Generalitat que podran fer propostes per tal que s'elabori aquest pla general a partir de les actuacions dels diferents Departaments.

I vaig ja al que és la Llei en si. Hi vaig, però, volent recordar una altra vegada algunes dades que jo considero importants, perquè en l'articulat de la llei nosaltres posem molt èmfasi en la participació en els dos nivells, en el general i en el comarcal, i l'argumentació de per què això és necessari està en les dades de la situació de l'atur a moltes de les comarques de Catalunya, que òbviament és una situació desigual, perquè és desigual la implantació de la indústria a Catalunya.

Recordar, però, i comparant-les, que l'any 82, perdó, l'any 81, al desembre del 81, la taxa d'atur al Baix Llobregat era del 22,1%, al novembre de l'any passat era del 29,1%; al Vallès Occidental era del 22,9%, és del 32%; al Vallès Oriental era del 15,4%, avui ja és del 23%; al Garraf era del 17%, avui és del 24%; al Baix Camp era del 14,3%, avui és 18,8%, i al Tarragonès era del 14% i avui és del 22,5%. Dic això perquè —ho repeteixo— nosaltres posem molt d'èmfasi en l'existència d'organismes, a nivell comarcal, que siguin del mateix Institut, per tal de l'elaboració de projectes, de la proposta de projectes i del seguiment de l'aplicació d'aquest Pla general.

En la Proposició de Llei hi ha, després d'una exposició de motius —que penso que les senyores Diputades i els senyors Diputats ja s'ho hauran llegit—, tot l'articulat, al qual jo només vaig a fer referència a quatre o cinc punts.

El primer tema és que nosaltres adscriuim aquest Institut al Departament de Presidència. I, per què? L'adscriuim al Departament de Presidència perquè entenem que l'actuació del Consell Executiu en aquest terreny ha de ser presidida pel conjunt del Consell Executiu i que no pot estar assignat exclusivament a un Departament, perquè és un problema important per a Catalunya, però també perquè la intervenció en aquest sector significa que és la conseqüència d'una política global més àmplia de lluita contra l'atur, però per la via, també, de la creació de llocs de treball. I això vol dir l'existència —avui inexistent— d'una política econòmica clara, d'una política financera clara, etcètera. Per això nosaltres adscriuim al Departament de Presidència aquest Institut, però també, òbviament, el que fem nosaltres després és que la presidència d'aquest Institut, que no pot caure, que no pot estar en mans del President de la Generalitat, estigui presidida per l'Honorable Conseller de Treball.

En l'article 3, punt b), d'aquesta Proposició hi ha el que són funcions de l'Institut: la preparació i redacció, el desenvolupament i execució del pla d'acció contra l'atur que anualment s'haurà de confeccionar. Aquí hi ha molt resumida, com correspon a una llei, aquesta idea que explicava abans de l'existència d'un pla d'acció contra l'atur, que serà realment l'objectiu d'aquest Institut; i a remarcar que, en la nostra Proposició, aquest pla d'acció contra l'atur ha d'estar aprovat pel Parlament; que aquest pla d'acció contra l'atur es fonamentarà en els projectes que es presentin a nivell comarcal i pels diferents

Departaments de la Generalitat, que el ple de l'Institut elaborarà en forma de pla d'acció, i que trametrà al Parlament, per tal que aquest l'aprovi. I, una vegada aprovat, tornarà a mans de l'Institut i el que es farà és un seguiment de la seva execució, de la gestió de l'Institut pel ple i per les organitzacions comarcals que es creïn.

Fem una referència, en l'article 6 d'aquesta Proposició, a una cosa que avui potser no té —per les característiques de la possibilitat d'actuar d'aquest Institut, si s'arriba a aprovar— les mateixes possibilitats que va tenir l'Institut en l'època de la República. És que quedi clar que les obres realitzades amb recursos propis de l'Institut quedaran en propietat de la Generalitat de Catalunya. Repeteixo que aquesta és una presència, en aquesta Proposició, que és per recordar i per recuperar el que havia estat l'Institut en l'època de la República, més que no pas en el que avui el mateix Institut, donada l'actual situació i la necessitat que treballi fonamentalment amb els ajuntaments, això es pugui dur a terme.

En el ple —articles 8 i 10 de la Proposició—, en el ple d'aquest Institut hi ha una representació, com deia abans, de la Generalitat, dels diferents Departaments, dels ajuntaments, de les organitzacions sindicals més representatives, de les organitzacions patronals més representatives, i també, perquè pensem que avui l'atur està incidint amb molta força en la joventut, un representant del Consell Nacional de la Joventut.

En l'article 15 és on es regula l'existència de consells comarcals de l'Institut. Nosaltres entenem que el problema d'intervenir en aquest sector de l'atur no subsidiat no pot ser un problema, que ha de ser un problema fonamental per al Consell Executiu, que l'ha de resoldre, però que ha de tenir també un element de participació dels sectors socials i dels afectats, però no només amb un to general, sinó concretat comarca per comarca.

Nosaltres entenem que hi ha comarques en què, de fet, això quasi està funcionant sense que hi hagi un Institut, però hi ha una coordinació, hi ha les centrals sindicals; en alguns llocs, hi ha organitzacions patronals —en molt pocs llocs—, hi són els ajuntaments, i la Generalitat hi és en alguna mesura.

I en aquests llocs serà molt fàcil constituir ja un consell comarcal, i en altres llocs, la cosa serà més difícil perquè la taxa d'atur és baixa, per les característiques d'aquella zona que no és eminentment industrial, sinó que hi ha un nou component agrícola o de serveis... I per això, nosaltres, el que plantejem en l'article quinze és que es «puguin» constituir aquests consells, no que s'hagin de constituir «forçosament», però sí que introduïm que, quan aquests consells es constitueixin per iniciativa pròpia i reclamin ser reconeguts, aquest serà un fet definitiu per tal que tinguin carta de naturalesa, i passin a ser forçosament reconeguts. Però nosaltres entenem que la tendència, i per això ho posem a la llei, ha de ser aquesta.

En l'article 17 nosaltres fem la previsió que l'assignació que ha de sortir dels pressupostos de la Generalitat fonamentalment pugui ser modificada anyalment, i fem una previsió de com hauria de ser això. Entenem que, com a mínim, el percentatge que s'hauria d'augmentar sobre la quantitat assignada inicialment hauria de tenir en compte el percentatge de la taxa de creixement de l'atur no subsidiat i, també, la taxa d'inflació que hi hagi hagut l'any anterior. Entenem que són, com a mínim, dos elements a tenir en compte per tal que la quantitat

inicial amb què treballi aquest Institut hagi de ser obligatòriament augmentada.

En l'article 19 diem que la contractació del personal que faci l'Institut en l'aplicació del pla d'acció contra l'atur serà sempre de caràcter laboral, i després plantejem en un altre article que els sous d'aquest personal contractat laboral seran d'acord amb el conveni del sector. Això pot semblar obvi i innecessari que hi sigui, però, en tot cas, el que tenim com a experiència en els últims tres anys d'actuació a Catalunya en aquest terreny és que això no sempre s'ha respectat en tots dos sentits, i que, així, molta gent ha hagut d'anar a fer determinades feines sense que el sou hagi estat ajustat al que és el sou en el conveni col·lectiu d'aquell sector.

També preveiem en l'article 22 que els diferents Departaments de la Generalitat presentin projectes perquè que l'Institut els pugui adjuntar en el pla d'acció contra l'atur, i que vindrien a ser —però, ben fets, que es puguin veure i tocar—, diríem, el que teòricament s'hauria d'haver fet en el tema de la recuperació de jaciments arqueològics, de recuperació forestal, etcètera.

I, per acabar, en la Disposició Addicional, nosaltres, el que fem nosaltres és traspasar a l'Institut tota aquesta cosa, tot aquest embalum que he dit abans que hi havia dels diferents programes i que després no han tingut —almenys fins ara— excessiva aplicació pràctica. Nosaltres traspassem a l'Institut els nou programes que he dit abans que existien avui a Catalunya. És a dir, nosaltres, el que fem nosaltres és que sigui l'Institut qui assumeixi aquests programes, que després poden desaparèixer perfectament i quedar resumits en el que seria el pla d'acció de l'Institut, però el que fem és que immediatament d'aprovada la llei aquests plans passen a ser assumits per l'Institut.

I, després, hi ha una Disposició Transitòria, que òbviament s'haurà d'esmenar perquè està mal redactada, però que el que vol dir és que la xifra inicial que nosaltres considerem necessària perquè l'Institut comenci a treballar és de 12.000 milions de pessetes.

Nosaltres ja vam dir l'any 81 que 800 milions era ridícul; l'any 82, que 2.000 milions era ridícul; l'any 83, que 5.000 milions era un salt important, però que continuava essent ridícul, i més quan l'any 81 la cobertura d'atur era d'un 61% i al novembre de l'any passat era ja només del 37,7%. I sobre una xifra de 420 i tants mil aturats nosaltres entenem que la previsió que hauria de ser pel pressupost de 1984 ha de ser, com a mínim, de 12.000 milions. I, amb això, nosaltres creiem que encara ens quedem molt lluny del que seria el necessari. Però és evident que entre el que seria necessari i el que, en la dinàmica que estem instal·lats..., hi ha un terreny en el qual cal treballar, i que no és el que avui tenim ni el que seria necessari i convenient, i per això la xifra de 12.000 milions ens sembla encertada.

Nosaltres som conscients de la necessitat de millorar aquesta Proposició, en som molt conscients, i considerem que en el període d'esmenes que s'ha d'obrir, una vegada aprovada la seva presa en consideració —així es fa—, tot aquest projecte, tota aquesta Proposició és plenament millorable. Nosaltres l'única cosa que voldríem és que s'entengués que en la filosofia d'aquesta Proposició hi ha: primer, la necessitat d'institucionalitzar l'actuació del Consell Executiu; segon, que el Parlament intervingui per la via d'aprovar el pla; tercer, que es garanteixi

la presència de les parts en el plenari de l'Institut i en els consells comarcals, i, quart, que això ha d'anar complementat amb una actuació global del Consell Executiu, és a dir, no només en aquest tema, que té cantells —ho repeteixo— d'assistència social, sinó en altres actuacions en el terreny tecnològic, financer, d'exportació, etcètera.

I vull acabar dient que sóc plenament conscient que la seva presa en consideració avui no vol dir absolutament res. Suposo que amb això no descobreixo res a ningú. La seva presa en consideració avui permet que tothom ho voti; permet que no passi res, perquè només queda —previsiblement— un altre Ple, i perquè els tràmits necessaris de la seva publicació, la presentació d'esmenes, el tràmit de ponència, comissió, etcètera, no es deu fer en el curt espai de temps que va des d'aquest Ple fins al proper.

D'això en som plenament conscients; però també som plenament conscients de la necessitat que algú presentés aquesta Proposició de Llei, i, com a mínim, si es pren en consideració, que quedi clar que és necessari fer un projecte d'aquestes característiques, que no podem continuar com fins ara, que no es pot continuar treballant com s'està treballant fins aquest moment, i que, per tant, cal racionalitzar l'actuació, cal una participació de les parts i cal que el Parlament hi intervingui.

És així com nosaltres interpretarem l'afirmació dels Grups en la presa en consideració, i és amb aquesta proposta com nosaltres anirem a les eleccions en aquest tema, i anunciem que l'endemà dels resultats electorals el Grup parlamentari del PSU tornarà a presentar aquesta Proposició, recordant el debat d'avui, per tal que es tiri endavant aquest instrument.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats; moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? *(Pausa.)* Molt bé, doncs, no havent-hi torn en contra, passem a les intervencions dels Grups, començant, per ordre, pel Grup Centrista. El senyor Luna té la paraula.

El Sr. LUNA: Muchas gracias, muy Honorable señor Presidente, señoras Diputadas, señores Diputados. Las últimas palabras del representante del PSUC que ha presentado esta Proposición de Ley me liberan de hacer una larga intervención.

Ciertamente, la voluntad política que anima a esta Proposición de Ley llega muy tarde, llega tan tarde que, como ha dicho el propio representante, esto va a ser una cosa hasta cierto punto solamente romántica en su resultado.

Pero a pesar de todo, aún conscientes de que la voluntad política ha sido tan tardana que no se va a conseguir nada por parte del Grupo presentante, nosotros apoyaremos esta Proposición de Ley por la importancia de su contenido, siquiera, lógicamente, en el momento de enmendarla manifestaremos nuestras discrepancias en función de conseguir una eficacia a la finalidad de la Proposición, y sobre todo porque en muchos aspectos el contenido de la misma nos parece completamente desproporcionado.

En ese sentido, sólo quería decir en este momento que nosotros la apoyaremos, que la enmendaremos y que lamentamos que la voluntad política que se dice animar al Grupo presentante haya llegado con tanta tardanza.

Finalmente, en cuanto al Proyecto de Ley que se ha dicho que se deberá presentar, lógicamente se deberá quedar para la nueva legislatura, y en función del resultado electoral.

Muchas gracias, señor Presidente, muchas gracias, señoras Diputadas, señores Diputados.

El Sr. PRESIDENT: En nom del Grup d'Esquerra Republicana, té la paraula el Diputat senyor Alay.

El Sr. ALAY: Senyor President, senyores i senyors Diputats, l'atur és quelcom massa preocupant perquè no es facin tots els esforços que calgui per pal·liar-lo. No hi ha solucions màgiques, ni a Catalunya ni enlloc —d'això, em penso que tots n'estem convençuts—, però de cap manera es justificaria que restéssim amb els braços creuats esperant que ens ho resolguessin des de fora.

Les nostres institucions tenen poca força i tenen poques competències per poder influir en la política econòmica general de l'Estat, i, per tant, la nostra eficàcia per resoldre la crisi econòmica que determina l'atur serà molt petita.

És evident que la caiguda dels mercats, el preu de l'energia, amb una inflació que requereix mesures de contenció i que, per tant, actuen minvant l'activitat productiva, són factors de difícil solució. Però també és evident que avui hi ha una tercera circumstància que agreuja d'una manera clara la situació: és l'automatització i l'alt nivell tecnològic, que fa que la mà d'obra tingui menys importància a l'hora de produir i que sigui la màquina la que determina principalment la capacitat de producció en un mercat que no pot augmentar indefinidament.

Per això, jo no comprenc que des d'aquesta tribuna es pugui parlar que per a la millora de la situació econòmica i per resoldre l'atur s'hagi de passar necessàriament per la reconversió. Tenim exemples molt clars, i, a més a més, per organitzacions sindicals, que es queixen que la reconversió precisament incideix augmentant l'atur —i, això, el senyor Padullés ho sap perfectament. I encara comprenc molt menys que es parli de noves tecnologies; jo encara no sé de cap nova tecnologia que tendeixi precisament a reduir l'atur: en tot cas en allò que incideix és augmentant l'atur. I això és una cosa que no podem oblidar; no podem renunciar, evidentment, al progrés tecnològic, però és evident que la nova tecnologia augmenta encara més l'atur.

És molt clar que són moltes les variables que intervenen en aquesta crisi, i naturalment les possibles solucions han de ser globalitzadores, modificant totes les variables al mateix temps. Una mesura concreta en un sentit pot desequilibrar la resta de variables d'una manera negativa.

També hi ha la incidència de la política fiscal, que té una importància determinant, perquè els impostos graven el treball de manera molt important, i això fa possible que les empreses cerquin la manera de substituir una mà d'obra per màquina. El que és més greu és que cerquin la manera de trobar una mà d'obra sense gravàmens, donant lloc a una indústria submergida.

Si bé l'abast de les mesures que es puguin prendre no pot ser del tot molt important pel que ja he indicat, sí que pot afavorir el restabliment o la normalització de la situació, si es té l'encert d'incidir en el camp del cooperativisme i d'altres sistemes en què tenen més incidència els qui hi treballen.

Per això és important la iniciativa presa amb aquesta Proposició de Llei, a la qual nosaltres donarem suport, i en el seu moment —i per via d'esmenes— intentarem d'introduir-hi les millores que considerem adients.

L'Institut Català de l'Atur Forçós podrà ser eficaç perquè hi

haurà la màxima participació dels més afectats per l'atur i per la crisi, i són precisament ells els qui, coneixent millor el problema, poden trobar-hi solucions que —ho repeteixo— hauran d'ésser necessàriament parcials, però que poden obrir vies interessants.

L'eficàcia d'aquest Institut pot ser també important perquè s'haurà creat específicament per a aquest tema, de manera que la Conselleria de Treball pugui actuar més en altres camps, i també perquè està concebut amb la participació de diverses Conselleries d'una manera descentralitzada, a nivell comarcal.

El senyor Padullés ha tingut una bona intervenció al llarg de la seva estada en aquesta tribuna, defensant la presa en consideració; però el que a mi m'ha sorprès extraordinàriament és que hagi afirmat: «la presa en consideració no vol dir res, perquè s'acaba la legislatura»; també nosaltres podríem dir que pel mateix motiu no vol dir res haver presentat aquesta Proposició de Llei. Senyor Padullés, es podia haver estalviat aquest comentari.

De tota manera, nosaltres votarem a favor de la presa en consideració, no pels motius que vostè ha indicat, sinó perquè és de justícia fer-ho.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: El Grup Mixt? *(Pausa.)* No desitja intervenir. El Grup Socialista? El Diputat senyor García té la paraula.

El Sr. GARCÍA: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, ens trobem davant la presa en consideració d'una Proposició de Llei presentada pel Partit Socialista Unificat de Catalunya, el títol de la qual és l'Institut Català contra l'Atur Forçós.

Després d'escoltar la intervenció del Diputat Padullés, representant del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, en les seves últimes paraules m'ha semblat entendre que el motiu fonamental de la seva proposta en aquest moment, i a les alçades del curs parlamentari en què ens trobem, és elaborar, més que una Proposició de Llei, un programa, el programa, segurament, del seu partit, de cara a les eleccions.

Si això és així, doncs, em sembla molt bé, molt legítim, però segurament no estem entrant en el contingut en profunditat de la motivació del perquè de la Proposició de Llei.

A mi m'agradaria fer unes breus referències al títol de l'Institut Català contra l'Atur Forçós. Vostès recordaran que aquest títol que s'ha donat a aquesta Proposició de Llei és precisament la repesca d'un títol de la constitució d'un organisme realment molt diferent del que es proposa aquí en l'etapa de la Generalitat republicana, en la qual es crea l'Institut Català contra l'Atur Forçós com un institut, precisament, d'oficina d'ocupació, és a dir, com un institut de foment de tota la política d'ocupació, de la contractació de treballadors sense subsidi, de treballadors en atur. El funcionament era realment molt diferent del que s'estableix en aquesta Proposició de Llei, i no té des del meu punt de vista un paral·lisme real; en tot cas és una còpia només del títol, no del seu contingut.

Per analitzar el contingut —que és el que crec que correspon per fixar la posició del meu Grup parlamentari—, voldria destacar algunes consideracions.

La primera consideració és que dels discursos al paper escrit, dels discursos que es fan des d'aquesta tribuna al paper escrit,

hi ha una certa diferència; és a dir, crec que hi ha un desajust important entre el que es proposa i la realitat, la realitat del que aconsegueix aquesta Proposició de Llei.

El que es proposa, doncs, sembla que és un mecanisme, un mecanisme en aquest cas legislatiu, un organisme autònom, que té com a objectiu vehicular els programes de lluita contra l'atur que es puguin fer des del Consell Executiu, amb l'aprovació —després hi entrarem— del Parlament i d'altres zones d'altres entitats que crea la mateixa Llei.

Però, en realitat, si fem una lectura —com la que hem fet el meu Grup parlamentari— de la Proposició de Llei, ens trobem que el que es crea és, precisament, un organisme autònom de caràcter administratiu. És a dir, una figura jurídica —molt discutible en aquest cas—, una figura jurídica que intentarà canalitzar la política de lluita contra l'atur del sector no subsidiat, és a dir, d'un sector de la societat, un sector, evidentment, extraordinàriament castigat per la crisi econòmica i amb una situació personal realment molt greu, però és un sector molt concret de la població de Catalunya. És a dir, no és un projecte que vingui a vertebrar el conjunt de la política d'ocupació, de la política econòmica en realitat, que és la que pot donar sortida a la problemàtica de la crisi econòmica en aquest moment.

Del que es tracta bàsicament és de crear una estructura administrativa, un organisme administratiu de la mateixa Administració pública, que doni vehicle a una part, a un tros, a una parcel·la, de la política de lluita contra l'atur, és a dir —jo diria més, encara—, de la política d'efectes de la crisi econòmica sobre determinades capes socials de la població, dels treballadors.

Aleshores, cal situar justament en els seus límits, almenys de la lectura que es pot fer d'aquesta Proposició de Llei, el contingut i l'objectiu d'aquesta; per fer això, és a dir, per aconseguir donar solució als efectes de la crisi sobre un sector dels treballadors, els no-subsidiats, es crea un organisme autònom administratiu. I això es diu que suposa la institucionalització de la lluita contra l'atur en aquest sector. Jo crec que aquesta institucionalització ja és feta; és feta perquè precisament és al Departament de Treball a qui correspon, a través d'aquests anys a nivell pressupostari, aquesta política, i, a la vegada, també és el Departament de Treball el que ha fet el conjunt de programes que ha anat aplicant amb diversos èxits en el camp de la lluita contra l'atur.

Nosaltres, realment, considerem que hi ha una desproporció entre els objectius que s'anuncien i la realitat del text. Nosaltres som partidaris de les accions pertinents per tal que el tema de la lluita contra l'atur, com hem anat repetint al llarg de les nostres posicions aquests últims anys, sigui un tema de conjunt del Consell Executiu.

Creiem que el tema de la lluita contra la crisi econòmica no pot basar-se en les actuacions puntuals o en les actuacions parcials d'un de sol dels Departaments de la Generalitat; és un problema amb el qual hem d'estar tota la societat, les forces socials i empresarials, el Consell Executiu, el Parlament, en acció per lluitar contra aquest tema. No es pot situar només, amb caràcter puntual, en un sol Departament, malgrat que és molt important que pugui ser així i que hi hagi actuacions d'aquesta mena.

El que passa és que els objectius de l'Institut, des del meu punt de vista, si fem un repàs a la seva estructura, no solament

és una estructura extraordinàriament confusa, sinó que crearà tot un conjunt de problemes, de mecanismes que, jo crec, m'atreveixo a qualificar d'excessivament burocràtics, que poden retardar molt i molt els projectes que es puguin endegar des del punt de vista pressupostari.

Pensin vostès que creem un ple, creem unes comissions executives, creem unes comissions — o es diu que es creen —, uns consells comarcals amb tot un conjunt de procediments extraordinàriament complexos. En primer lloc el Consell Executiu, per a l'elaboració d'aquest famós pla de lluita contra l'atur, ha d'enviar els projectes a una comissió executiva. Les comissions comarcals de l'àmbit territorial corresponents han d'enviar els projectes a la comissió executiva perquè elabori un avantprojecte; això s'ha d'enviar al Parlament abans del 10 de setembre perquè faci l'aprovació d'aquest avantprojecte. És a dir, és tot un procediment realment extraordinàriament burocratitzat que difícilment és el procediment més adient per a posar en marxa el tema especial i específic de la lluita contra l'atur en aquest sector.

Després hi ha defectes de tipus jurídic i polític importants. És a dir, un organisme administratiu ha de contemplar, en tot cas, tot un conjunt de procediments: la seva naturalesa, el seu finançament, el règim del seu personal, etcètera, i la seva mateixa estructura. Aquí hi ha buits importants. Per exemple, no sé com un organisme administratiu pot acceptar des de la seva pròpia estructura que hi hagi comissions gestores d'àmbit territorial que vinguin a condicionar la mateixa estructura de l'Institut. Una cosa una mica estranya. En tot cas, el que s'ha de fer, segurament, és establir els criteris de distribució territorial del mateix Institut, però difícilment, i en part, l'acció espontània de les forces que siguin es pugui condicionar a la pròpia estructura de l'Institut. És un tema extraordinàriament complicat, que segurament està fet així perquè dona solució a determinades posicions polítiques i sindicals que s'han anat mantenint al llarg d'aquests anys, però des del punt de vista estrictament jurídic crec que no es pot acceptar aquesta filosofia.

Tot i així, m'agradaria insistir una vegada més en la confusió i en el procés extraordinàriament complex i burocràtic que s'estableix per a l'elaboració del programa-pla d'acció contra l'atur forçós, però, en tot cas, torno a insistir-hi, és un tema que situem en un dels àmbits puntuals de la política que es pot fer a Catalunya, de la política que, de fet, s'ha fet a Catalunya en els últims quatre anys. Hi ha oblits, segurament molt importants. Hi ha tota la problemàtica que comporta la necessitat de coordinar la política pressupostària i la planificació concertada dels esforços socials en el seu conjunt; és a dir, oblidem que hi ha un aspecte puntual, que és el tema de l'atur subsidiat. Hem de contemplar la perspectiva més àmpliament, hem de contemplar el conjunt de la política econòmica, el conjunt dels recursos pressupostaris, perquè si no ho fem així estem fent un flac favor, estem creant unes expectatives de solució en un problema que no les té estrictament per la via d'un organisme autònom. Jo, en el fons, estic convençut que el mecanisme, l'organisme, l'instrument que podem crear a Catalunya que vertebrï aquest esforç serà independent si és un organisme autònom, si és el Departament el que pren la iniciativa, si és el Parlament el que aprova o no aprova les iniciatives en el seu conjunt.

El que és cert és que aquí es disposa d'uns instruments clau i fonamentals. Es disposa d'uns recursos econòmics, es disposa d'un pressupost, es disposa d'una política d'inversions i es disposa de la necessitat de prioritzar aquesta política. Una vegada aquesta política estigui prioritzada i tingui com a nord fonamental la lluita contra l'atur, és aleshores que ens podem posar d'acord realment en els efectes positius de cara a la lluita contra la crisi, independentment que creem un organisme autònom o no. Jo crec que aquest no és el tema central. Aquesta Proposició de Llei té com a eix fonamental crear aquest organisme autònom; nosaltres no hi estem en desacord, però no és, ni de bon tros, segurament, l'element fonamental de solució d'aquest problema.

Voldria comentar, per acabar, que, en tot cas, el que sí que crec que és fonamental és iniciar el procés que permeti, a través de les consultes, a través dels mecanismes ja establerts —cosa que s'ha fet alguna vegada però s'ha abandonat sovint—, utilitzar els recursos que ja tenim. Hem tingut un Consell de Treball, un Consell de Treball que és un òrgan, com he dit diverses vegades, consultiu del conjunt del Consell Executiu, no estrictament del Departament de Treball, al qual no s'han consultat moltes de les polítiques que es podrien haver fet fins i tot des del punt de vista pressupostari. És a dir, un organisme que permet a la mateixa Administració pública de la Generalitat concursar les voluntats de les forces socials representatives; no s'ha consultat en aquesta matèria. Ara el que s'estableix és segurament un Institut en el qual la seva presència, si no surten dificultats a posteriori, dificultats des del punt de vista de representació, des del punt de vista d'incidència..., es pugui anar per aquí. Jo crec que és molt difícil fer les coses per dalt, fer les coses estrictament pensant en fórmules màgiques d'organismes o institucions que vagin a donar solució al problema. El que cal és que hi hagi darrera una voluntat política de donar solució a aquest problema. Aquesta voluntat política des del punt de vista del Grup Socialista passa fonamentalment per concertar els esforços socials allà on hi ha responsabilitats, allà on hi ha elements de política pressupostària, de política econòmica, que és la via que pot donar solucions puntuals ara, i a mitjà termini i a llarg termini, per sortir d'aquesta situació.

Aquestes són les consideracions que fem. Nosaltres votem a favor d'aquesta Proposició de Llei precisament perquè estableix una iniciativa que, des del punt de vista de l'oposició en aquest cas, del PSU..., el Grup Socialista no s'ha oposat normalment a les iniciatives legislatives de l'oposició, no ens hi hem oposat, exceptuant en casos puntuals; és evident que des del nostre punt de vista, en el cas que s'obri el termini d'esmenes, nosaltres farem les esmenes pertinents perquè en això hi hagi posició també en els continguts concrets de la Proposició de Llei, i no només de discurs, però és evident que segurament no és aquest l'instrument més adequat per solucionar aquest problema.

No obstant això, anuncio una altra vegada més que nosaltres donem suport a la presa en consideració, malgrat les últimes paraules expressades pel Portaveu del PSU que això constitueix segurament el seu programa electoral.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Escudé té la paraula en nom del Grup de Convergència i Unió.

El Sr. ESCUDÉ: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, a la presentació que ha fet de la Proposició, l'il·lustre Diputat senyor Padullés ha començat fent unes referències a l'actuació del Consell Executiu, i molt especialment a l'actuació del Conseller de Treball en aquests darrers quatre anys. Jo diria que ha estat una intervenció d'aquelles que els francesos en diuen «mig figa mig raïm», perquè mentre, d'una banda, ens parlava, ens reconeixia que s'han fet algunes coses, ha parlat de «sorpreses agradables», però també, per l'altra banda, ens ha qualificat, ens ha titllat d'«embolat», diverses ocasions, algunes actuacions, ha parlat d'un blanc d'actuació. Evidentment, nosaltres hi estem en plena disconformitat, perquè no hi ha cap base per a aquests qualificatius pejoratius, ans al contrari, com veurem immediatament, i sobretot en aquest tema en què s'ha estès una mica de la xarxa d'ajuda als treballadors no subsidiats. No hi insistiré ara perquè, com saben les senyores i els senyors Diputats, hi ha un punt, si no recordo malament el 27, que ens donarà peu a debatre a fons aquest tema.

Dit això, crec que el que em correspon és deixar de banda les opinions que ens ha expressat el senyor Padullés i entrar en allò que formalment ens presenta, ens ha proposat.

Nosaltres compartim plenament allò que el senyor Padullés, o el seu Grup, ens diu en l'Exposició de Motius, quan fa referència al fet que és evident que l'única manera de lluitar eficaçment contra l'atur és una política de reindustrialització que generi nous llocs de treball. Evidentment, i això ha estat dit moltes vegades pel Consell Executiu, i molt especialment pel Molt Honorable senyor Conseller de Treball, també pels representants del nostre Grup parlamentari, tota aquesta activitat de lluita contra l'atur directa, tingui el nom d'assistencial o tingui un altre nom, és una activitat complementària, que la base, l'única solució en el cas nostre de Catalunya, és la reindustrialització, i no la reconversió. I fa molt poques hores un destacadíssim dirigent socialista català en una conferència sobre temes econòmics també ha insistit en aquesta qüestió. Ara la diferència està que mentre hi ha qui parla, nosaltres actuem. I això s'ha posat en relleu, s'ha palesat en la darrera sessió de la Comissió d'Indústria i Comerç, quan es va fer un debat sobre els criteris de reconversió industrial, i, com saben les senyores i els senyors Diputats, el Parlament va mostrar la seva satisfacció i la seva aprovació pels criteris seguits pel Consell Executiu en aquesta tasca necessària de reindustrialització del nostre país.

No cal dir que compartim plenament aquesta preocupació tan pregonada que ha mostrat el senyor Padullés per aquest gravíssim tema de l'atur, aquestes xifres corprenedores que ens n'ha donat. Nosaltres també participem d'aquestes dificultats humanes i socials, a part de les estrictament econòmiques, que això comporta.

Llegint, repassant, analitzant el text de la Proposició, a mi m'ha semblat veure-hi a molts llocs unes, moltes, moltíssimes ressonàncies de les idees, de les iniciatives, de les propostes i de les actuacions que ha emprès el Consell Executiu, i, en primer lloc, evidentíssimament, l'Honorable senyor Conseller de Treball. El mateix senyor Padullés ha reconegut que, aquesta idea, també l'havia exposat ja fa temps el senyor Rigol. Penseu que tantes vegades ha estat dit des d'aquesta tribuna per les nostres representacions el caràcter prioritari de la parti-

cipació de les forces socials, i avui dia a través d'aquesta Proposició amb el paper importantíssim que atribueixen a les composicions dels diversos òrgans de les forces socials es reconeix això.

També em satisfà que a la Disposició Addicional totes aquestes actuacions que està portant a terme, o que ha iniciat, la Conselleria de Treball, no sols no es considerin un «embolat» com s'ha dit, sinó com a aspectes molt positius de lluita contra l'atur i que s'incorporin a aquesta Proposició. Així, a la Disposició Addicional es parla de la xarxa d'informació, de la recuperació forestal, dels jaciments arqueològics, etcètera, totes i cadascuna de les actuacions de la Conselleria de Treball.

Però és que hi ha sobretot un punt que a mi em dona molta satisfacció, que és el fet que al llarg d'aquest redactat, i especialment d'allò que diu l'article 4 de la Proposició, sembla que el Grup comunista hagi abandonat aquella política que en la discussió dels pressupostos de la Generalitat, igual que el Grup parlamentari socialista, havia seguit. Recordaran les senyores i els senyors Diputats que, any rera any, el tema de la lluita contra l'atur s'enfocava en el sentit estricte d'ajuda, de col·laboració financera per la Generalitat. Tots els diners havien de traslladar-se als municipis, que eren els únics qualificats per lluitar contra l'atur. En el pressupost de l'any 83, tant en el text de l'articulat com en l'estat de despeses, la major part d'esmenes d'aquests Grups parlamentaris anaven en aquest sentit, a desposseir la Generalitat d'aquesta capacitat de decisió, i no diré que em sorprèn però sí que ens alegra agradablement el fet que això sigui un dels principis fonamentals d'aquesta Proposició de Llei.

Evidentment, hi ha altres coses amb què no estem d'acord, o no hi estem excessivament d'acord, i, per tant, no ens abstindrem al seu moment d'esmenar profusament aquest text, com molt amablement el senyor Padullés també ens hi ha invitat. Ara, el que sí que nosaltres entenem és que el tema de la lluita contra l'atur i el tema d'aquesta Proposició té una gran transcendència, i, en tot cas, una transcendència que va molt més enllà que la crítica merament formal a uns aspectes d'organització o de composició com sembla que per part d'algun altre portaveu s'ha vist en això.

Nosaltres entenem que aquesta Proposició donarà peu a un replantejament global i unitari aquí, al Parlament, de tota aquesta qüestió de la lluita institucional de la Generalitat contra l'atur, lluita en la qual aquestes vies experimentals que ha obert la Conselleria al llarg de la seva activitat quotidiana, jo diria que mereixen en tot cas, en cas de desacord, una crítica constructiva i no la reventada pura i senzilla, com en alguns casos sembla.

Per tots aquests motius..., bé, i em deixava també, ja ho ha dit el senyor Padullés, que realment hi ha algun aspecte de la Proposició que no és entenedor, concretament hi ha aquesta Disposició Transitòria, que realment en pura tècnica comptable fins i tot no té presentació, però bé.

Dit tot això, doncs, després de manifestar aquest nostre punt de vista, evidentment, la conclusió lògica és manifestar la nostra voluntat de votar afirmativament aquesta presa en consideració, i pregaríem totes les senyores i els senyors Diputats que ho fessin per igual.

Moltes gràcies. Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, havent acabat el torn d'intervenció

dels Grups, ho passem a votació.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin a favor de la presa en consideració, que es posin drets. *(Pausa.)* Perdonin, volen alçar-se altre cop els que hi estan a favor? Semblava que hi havia unanimitat.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La presa en consideració ha estat aprovada per 89 vots a favor, 1 en contra i cap abstenció.

Designació d'un membre del Consell d'Administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió

El Sr. PRESIDENT: Ara, d'acord amb el que havíem decidit ahir, hauríem de passar a la designació d'un membre del Consell d'Administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, que ha de substituir el senyor Joaquim Ferrer i Roca, dimissionari.

En aquest moment hi ha presents en el saló de sessions més dels dos terços dels Diputats, és a dir, que la possibilitat real d'obtenció del quòrum existeix. Tirem endavant la votació? *(Pausa.) (El senyor Subirà i Claus demana per parlar.)* Senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS *(de l'escó estant)*: Senyor President, el quòrum necessari, si no ho recordo malament, són 88.

El Sr. PRESIDENT: Són 87.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: 87. De l'anterior votació es dedueix que estem presents 89 Diputats.

El Sr. PRESIDENT: 89 Diputats, i n'han entrat un parell.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Per tant, senyor President, molt respectuosament, demanaria a la Mesa si pogués considerar, donat el poquíssim marge per assolir la votació, que es pogués ajornar aquest punt fins a la darrera de les votacions corresponents a la Llei que vam deixar ajornada per a dimecres de la setmana que ve.

El Sr. PRESIDENT: Jo voldria indicar al senyor Subirà que en aquest moment, segons les nostres informacions, som, almenys, 96 o 97 Diputats.

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Doncs, llavors, senyor President, el que decideixi la Mesa respectuosament serà acatat.

El Sr. PRESIDENT: Que toquin els timbres, i començarem la votació. Jo pregaria a tots els senyors Diputats presents en la sala que, sigui quina sigui la seva intenció en aquest vot, tant si volen votar per una certa persona, com si volen votar en blanc, però que prenguessin part en el vot, que no deixessin la sala fins que la votació s'hagués acabat.

Bé, mentre preparem la distribució de paperetes i toquen els timbres per si hi ha algun Diputat en aquest moment fora del saló, els recordaré que, d'acord amb la Llei creant la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, el Consell es compon de dotze membres elegits pel Parlament, entre persones de rellevants mèrits professionals, i que per a aquesta elecció cal una majoria de dos terços, que amb l'actual composició del Parlament representa 87 Diputats, 87 vots afirmatius per a una persona. La votació és secreta i per paperetes. *(Pausa.)*

Bé, senyores i senyors Diputats, anem a començar la votació. Els senyors Secretaris donaran lectura de la llista; és a dir, aniran cridant perquè votin successivament tots els Diputats,

per ordre alfabètic. Comença la votació.

(Els I. Srs. Secretaris Primer i Segon llegeixen els noms de les I. Sres. Diputades i els I. Srs. Diputats, els quals procedeixen a votar.)

El Sr. PRESIDENT: Tots els senyors i les senyores Diputats presents han votat? *(Pausa.)* Procedim a l'escrutini.

(El M. H. Sr. President procedeix a l'escrutini i al recompte dels vots.)

El Sr. PRESIDENT: Senyores i senyors Diputats, el resultat de la votació ha estat el següent: Joan Sabata, 84 vots; Concepció Ferrer, 1 vot; paperetes en blanc, 14. Com que el quòrum de dos terços amb la composició actual del Parlament és de 87, el senyor Joan Sabata no ha obtingut el quòrum, i, per tant, no ha estat possible, una vegada més, nomenar el membre del Consell d'Administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió.

Presa en consideració de la Proposta de Proposició de Llei sobre els treballadors afectats per la suspensió o rescissió de contractes de treball com a conseqüència de les inundacions de novembre del 1982

Passem al següent punt de l'ordre del dia, que és la presa en consideració de la Proposta de Proposició de Llei a presentar davant la Mesa del Congrés dels Diputats sobre els treballadors afectats per la suspensió o rescissió de contractes de treball com a conseqüència de les inundacions de novembre de 1982, presentada per tots els Grups parlamentaris.

És que els Grups parlamentaris han designat un Diputat que els serveixi de Portaveu? El senyor Padullés. No hem donat lectura a la manifestació del Govern, ja que el Govern no s'ha manifestat sobre la Proposició de Llei.

El senyor Padullés té la paraula.

El Sr. PADULLÉS: Senyor President, senyores Diputades i senyors Diputats, molt breument. El tema és el següent. Vostès saben que la Llei Bàsica d'«Empleo» preveu que es poden cobrar les percepcions del subsidi d'atur només durant divuit mesos, i que aquests divuit mesos són acumulables si la suspensió de contractes es fa en *varios periodos*. Doncs, bé, llavors de les inundacions de l'any 82 a Catalunya i la declaració de zona catastròfica, no es va fer la previsió que la possible suspensió de contractes es tramités a part d'altres possibles suspensions de contractes fetes per expedient de crisi de l'empresa.

I això ha generat el problema que algun dels treballadors afectats han sumat a sobre de les suspensions que ja tenien més de divuit mesos, per la qual cosa es troben que no cobren en aquest moment subsidi d'atur. Però, posteriorment, llavors de les inundacions del País Basc, en la declaració de zona catastròfica es va fer la previsió que l'autoritat laboral competent podria fer una suspensió al marge, iniciant un nou expedient, i, per tant, no acumulable a les suspensions anteriors, amb la qual cosa, en haver-hi dos expedients diferents, es podia consumir un termini de temps — el necessari —, pel que fa referència a la suspensió de contractes per les inundacions, i no sumarlo a les altres suspensions de contractes per possibles expedients de crisi. En la Comissió d'Investigació de les Inundacions, quan vam tenir aquesta documentació, es va passar el tema als Grups parlamentaris per tal que fessin alguna gestió. La conse-

qüència d'aquesta gestió va ser, primer, una proposició no de llei per tal que el Consell Executiu fes gestions, i, l'altra, que els mateixos Grups parlamentaris fessin gestions directament amb el Govern central, a través del Director General de l'INEM i del Ministre de Treball, per tal de si això es podia resoldre, i aplicar la normativa vigent en el País Basc a Catalunya.

Donat que el tràmit que es va fer va ser per la via de real decret llei, i després la seva convalidació en llei, les gestions només podien tenir un final, i és que les Corts Generals aprovessin una nova llei que modifiqués l'aplicació a Catalunya dels beneficis existents al País Basc. Això, per tant, no era possible per la via de la proposició no de llei que encarregava al Consell Executiu gestions, ni per la via de les gestions dels Grups parlamentaris.

Era necessària, per tant, una iniciativa legislativa a les Corts Generals. Vam considerar que la iniciativa legislativa a les Corts Generals s'havia de fer des del Parlament de Catalunya i no des dels Grups parlamentaris presents a les Corts Generals. És per això que presentem aquí la presa en consideració d'aquesta Proposició de Llei per tal que el Parlament de Catalunya n'iniciï el tràmit davant de les Corts Generals.

Res més, moltes gràcies, senyores Diputades, senyors Diputats; moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun torn en contra? *(Pausa.)* No hi ha torn en contra. Intervencions dels Grups. El Grup de Centristes desitja intervenir? *(Pausa.)* El Grup d'Esquerra Republicana desitja intervenir? *(Pausa.)* El Grup Mixt desitja intervenir? *(Pausa.)* El Grup Socialista desitja intervenir? *(Pausa.)* El Grup de Convergència i Unió desitja intervenir? *(Pausa.)* Bé, no havent-hi intervencions dels Grups, passem directament a la votació de la presa en consideració.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb la presa en consideració, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

La presa en consideració ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Modificació de l'ordre del dia

Senyores i senyors Diputats, ara, novament, per facilitar els debats i per complaure alguns senyors Diputats als quals el descabellament de la sessió no els ha permès d'ésser presents en aquest moment, els proposaria unes noves modificacions de l'ordre del dia.

Primerament, una inclusió. Inclusió de la presa en consideració de la Proposició de Llei de concessió d'un crèdit extraordinari destinat a la creació d'una banca comercial pública a Catalunya, presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Aquesta inclusió la faig tenint en compte que el Grup parlamentari proposant es va manifestar en aquest sentit i que en l'última Junta de Portaveus hi va haver un assentiment en el sentit que es fes aquesta modificació de l'ordre del dia en el cas que el Govern no hagués presentat en el termini cap objecció a la presa en consideració d'aquesta Proposició de Llei.

A més a més, proposaria també que passéssim al dimecres vinent els punts 12, 13 i 14 de l'ordre del dia, és a dir, primer la proposta de constitució d'una Comissió d'Investigació sobre

les valoracions dels serveis traspassats a la Seguretat Social, presentada pel Grup Socialista i pel Partit Socialista Unificat, i dues interpellacions que havia de formular el Diputat senyor Ramon Espasa. És a dir, repeteixo, la proposta és la inclusió d'un nou punt de l'ordre del dia, presa en consideració d'una proposició de llei, i posposar per al pròxim dimecres, després de la discussió de la proposició de llei sobre la Sindicatura de Comptes, la proposta de constitució d'una comissió d'investigació i de les dues primeres interpellacions que figuraven en aquest ordre del dia.

És que no hi ha cap dels senyors Diputats que hi estigui en desacord? Prego que si hi ha desacord sobre això que es manifesti. *(Pausa.)* I altrament, doncs, ja que no es manifesta cap desacord, considero aprovada per assentiment aquesta modificació de l'ordre del dia. Per tant, deixarem per a dimecres els punts 12, 13 i 14 i passarem ara a la presa en consideració de la... *(Pausa.)* Perdó, el senyor Ribó es pot pronunciar.

El Sr. RIBÓ: Perdó, senyor President, nosaltres enteníem *(el Sr. Ribó demana per parlar)* —per això hi havíem insistit—, que aquesta presa en consideració també formava part d'aquest...

El Sr. PRESIDENT: No, no, en absolut, a mi se m'havia dit d'incloure'l a l'ordre del dia. Aleshores, en fi, com que es tracta d'una votació per assentiment, que és reversible... El senyor Ribó es manifesta contra la inclusió...

El Sr. RIBÓ: Proposariem que figurés a la reunió de dimecres vinent.

El Sr. PRESIDENT: Bé, aleshores, canviem tots els ordres. Això s'havia d'haver dit, perquè estàvem en les preses en consideració i la justificació d'aquesta presa en consideració avui és perquè això pogués ser publicat en el *Butlletí* que sortirà amb data del dilluns i es pogués obrir un termini d'esmenes. Si no, ja gairebé no val la pena que perdem el temps en votacions.

El Sr. RIBÓ: Aleshores, senyor President, demanariem una breu suspensió de la sessió i que fos inclosa en l'ordre del dia d'avui, donada aquesta argumentació que ha fet el senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, aleshores, doncs, el senyor Ribó està d'acord que s'inclogui avui, però el que potser no és necessari és que la incloguem ara mateix; podem començar amb interpellacions i més endavant passarem a aquest punt. Podem passar-lo després, per exemple, que hagin passat les interpellacions que hi ha actualment en els punts 15, 16 i 17, per exemple, senyor Ribó, tres interpellacions i després això. És que, si no, realment, no tenia sentit aquesta inclusió. *(El senyor Subirà i Claus demana per parlar.)* Senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS: Senyor President, aquesta modificació de l'ordre del dia —quant a contingut no hi tenim cap inconvenient— presenta un problema pràctic greu, que és que, és clar, la primera interpellació, imprevistament, quant a horari, s'hauria de formular ara, la primera, la número 15, vull dir, i el Conseller al qual afecta o que hauria de contestar en nom del Consell Executiu, que és el Conseller d'Agricultura, no és en el Parlament, senyor President. Jo voldria demanar llavors al Diputat interpellant si tingués l'amabilitat de voler ajornar aquesta interpellació.

El Sr. PRESIDENT: Bé, jo crec que aquestes modificacions de l'ordre del dia formen totes un paquet, o s'accepten totes o no se n'accepta cap. Per tant, suposo que el Diputat inter-

pellant no tindrà cap inconvenient. El senyor Ganyet hi té algun inconvenient? *(Pausa.)* No.

Bé, doncs, podríem començar amb la interpellació sobre presons. O és que el senyor Conseller tampoc no és...

Bé, podem començar per una altra, és igual.

(Rialles.)

Bé, suspenem la sessió per cinc minuts.

(Són les dotze i sis minuts del migdia. La sessió es reprèn quan manquen dos minuts per a un quart d'una del migdia.)

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió. Senyores i senyors Diputats, jo havia fet una proposta d'alteració de l'ordre del dia per a la qual hi havia l'assentiment dels senyors Diputats de principi, però després, a mesura que s'han anat veient les conseqüències que això provocava, i a més a més el fet que les pre-

visions pel que fa referència a les interpellacions s'havien fet a la Junta de Portaveus, que les interpellacions començarien el proper dimecres, s'ha vist que aquesta alteració de l'ordre del dia no era possible. Per tant, doncs, els senyors portaveus m'han manifestat que seria preferible que ajornéssim ja la sessió per al pròxim dimecres, i, aleshores, al començament de la sessió veurem quines qüestions, de quina forma s'ha de modificar l'ordre del dia perquè puguem arribar fins al final incloent-hi totes les qüestions que creiem que s'han de tractar, amb l'acord de tothom.

Per tant, se suspèn la sessió, i com he dit abans reprendrà dimecres a les deu del matí. A les deu del matí el dimecres.

(Manca un minut per a un quart d'una del migdia.)